

VERSACE

MOSCHINO CHEAP AND CHIC

VALENTINO ROMA

FERRÉ WHITE

FERRÉ JEANS

JEAN PAUL GAULTIER FEMME

JEAN PAUL GAULTIER SOLEIL

GIZIA

FÉRAUD

JOOP!

MISSONI

MALENE BIRGER

RENZO

LOVE SEX MONEY

LOVE IS LOVE

BARBARA SCHWARZER

GABI LAUTON

HYBRIS

CASSIOPÉE

ROCK & REPUBLIC

ENES

SONIA FORTUNA

INOCHI

ANN FONTAINE

MC PLANET

HALÉ BOB

KEEP THAT DOG OUT

JOSEPH RIBKOFF

WHITE

MAC

BULATTI

MAPERLA

CILL NEEMT DEEL AAN

EXCLUSIEF

Lifestyle Event

beurs data : 26, 27, 28 oktober 2007 (Hengelo)
14, 15, 16 maart 2008 (Nieuwegein)
meer info : www.ExclusiefLifestyleEvent.nl

NU IN ENSCHEDE

VAN LOENSHOF 5 7511 HE ENSCHEDE T+31 (0)53 43 26 752 WWW.CILL.NU

History of a dream palace Geschiedenis van een droompaleis

Hoe lang is het geleden dat Amsterdam zich niet verder uitstreckte dan tot aan de Singelgracht? Dat het een stad was zonder auto's, zonder Centraal Station, zonder metro? Toen de meeste reizigers nog te voet of te paard de stad binnenkwamen door de Haarlemmerpoort, de Leidse poort, of de Muiderpoort. In die tijd was het 's avonds aardedonker in de stad, behalve op die plekken waar een enkele gaslantaarn de straat verlichtte. Overal lag vuil op straat en de grachten stonken...

How long ago was it that Amsterdam was fully enclosed within the Singelgracht of today? That it was a city without cars, without the Central Station, without the metro? When the majority of people came into the city through the Haarlemmerpoort (Haarlem Gate), the Leidse poort (Leiden Gate), or the Muiderpoort (Muiden Gate) by foot, or on horseback? In those days, it was pitch black in the city in the evening, with the exception of those places where the streets were illuminated using gas lamps. The streets were filthy and the stench from the canals was terrible...

[NL] Dat is nauwelijks meer dan 140 jaar geleden. Ook al leefde rond 1860 in heel Europa de economie op, de Amsterdammers waren nog arm, ze stierven aan de cholera en er heerste woningnood - de stad barstte uit haar voegen. In dit Amsterdam leefde een man die op het idee kwam om een groot, luxe hotel te bouwen: het Amstel Hotel.

[EN] This was not much more than 140 years ago. Even though the economy in Europe started to grow around 1860, the people of Amsterdam were still poor, they were dying of cholera and there was a housing crisis- the city was bursting at the seams. One man, who lived in this Amsterdam, came up with the idea of building a large, luxurious hotel: the Amstel Hotel.

Sarphati

De arts Samuel Sarphati was ontwikkeld en welvarend. Toch had hij ook een scherp oog voor de armoede om hem heen. In zijn drukke huisartsenpraktijk zag hij dagelijks de gevolgen van de ongezonde omstandigheden waarin veel van zijn stadgenoten leefden. Die ellende inspireerde hem tot tal van plannen om Amsterdam leefbaarder te maken: hij richtte een handelsschool op en een broodfabriek. Om de hygiëne in de stad te verbeteren, zette hij de eerste vuilnisophaaldienst op.

Sarphati

The doctor Samuel Sarphati was an educated and prosperous man. Nevertheless, he was also very aware of the poverty around him. Each day, in his busy doctor's practice, he was confronted with the consequences of the unhealthy conditions in which many of his fellow citizens of Amsterdam were living. These terrible conditions inspired him to develop numerous plans to make Amsterdam a better place to live: he founded a trade school and a bread factory. He set up the first waste collection service in order to improve the hygiene in the city. ▶

Tijdbalk

Paleis aan de Amstel

De woningnood bleef echter het grootste probleem. Omdat het stadsbestuur geen actie ondernam, ontwierp Sarphati zelf een plan voor een stadsuitbreiding buiten de Singelgracht. Behalve dat het plan moest zorgen voor meer woningen, wilde hij ook ruimte bieden aan prestigieuze gebouwen waar de stad trots op kon zijn en waarmee Amsterdam zich kon meten met andere Europese steden. Zo vond hij dat er een groot, bijzonder hotel van internationale allure moest komen: een paleis aan de Amstel. Een uitstekende plek waar voldoende frisse lucht voorradig was en dichtbij het toenmalige Weesperpoortstation.

Rode en gele baksteen

Architect Cornelis Outshoorn kreeg van Sarphati de opdracht om een ontwerp te maken voor zo'n hotel. Outshoorn tekende een gebouw met vier vleugels, gebouwd rond een met glas en ijzer overdekt binnenterrein. De hoofdgefaade moest aan de boulevard komen die nu de Sarphatistraat heet. Voor verschillende onderdelen van het hotel nam hij elementen over van beroemde gebouwen in Europa, zoals de entreehal van het Grosvenor Palace in Londen. In zijn materiaalkeuze was hij eigenzinnig nationalistisch: het hotel moest gebouwd worden in Hollandse rode en gele baksteen. Een gedurfde keuze, want tot dan toe werd baksteen niet hoog aangeslagen. Zijn ontwerp werd geaccepteerd. Wel werd van de vier vleugels uiteindelijk alleen de westelijke riviervleugel gerealiseerd.

Palace on the Amstel

However, the housing crisis continued to be a problem. Sarphati designed his own plan to expand the city beyond the Singelgracht, because the city council failed to take any action. In addition to providing more housing, he also wanted to create space for prestigious buildings that the city could be proud of, and that would put Amsterdam on a par with other European cities. He was of the opinion that a large and very special hotel with international allure should be constructed: a palace on the Amstel. A wonderful place with enough clean air and close to the then Weesperpoort Station.

Red and yellow bricks

Sarphati requested that Cornelis Outshoorn produce a design for such a hotel. Outshoorn drew a building with four wings, with a circular construction and with a glass and iron inner roofed area. The main facade was to run alongside the boulevard that is now called Sarphatistraat. He reproduced elements from other famous buildings in Europe for various parts of the hotel, such as the entrance hall of Grosvenor Palace in London. He was rather nationalistic in his choice of materials: the hotel had to be constructed using Dutch red and yellow bricks. A brave choice, because these bricks did not yet have a good reputation. His design was accepted. However, out of the original four wings, only the western river wing was actually built.

Doorzettingsvermogen

Aanvankelijk was het moeilijk investeerders enthousiast te krijgen: niemand geloofde dat er in Amsterdam vraag zou zijn naar zo veel weelde. Invloedrijke burgers schreven open brieven naar de krant dat het geen pas gaf om zo veel geld uit te geven aan een gebouw, terwijl er toch ook zo veel armoede heerste. Maar Sarphati liet zich niet ontmoedigen: hij kocht zelf de grond aan van de gemeente, liet een deel van de Amstel en de Singelgracht dempen en besteedde de fundering alvast aan. Zijn doorzettingsvermogen werd beloond: op 26 april 1866 werd de eerste steen gelegd en precies een jaar en een dag later, op 27 april 1867, was het gebouw klaar. Op 16 juli 1867 volgde de officiële opening van het Amstel Hotel. Sarphati zelf heeft de voltooiing van zijn plan niet meer meegemaakt: hij stierf op 23 juni 1866 op 53-jarige leeftijd.

Toen het hotel eenmaal open was, verstomde alle kritiek. Vooral de entreehal vond men adembenemend en ongekend: marmer, kristallen kroonluchters, Perzische tapijten, uitgelezen meubilair, bladgoud en het hoge plafond zorgden voor een unieke sfeer. Het hotel telde op dat moment 25 kamers. Door een extra lening kon dat aantal in 1868 uitgebreid worden tot 100. De prijs van een kamer bedroeg toen tussen de 1 en 2 gulden. Wie 's avonds wat licht in de kamer wilde hebben, kreeg er voor 25 cent extra een waskaars bij.

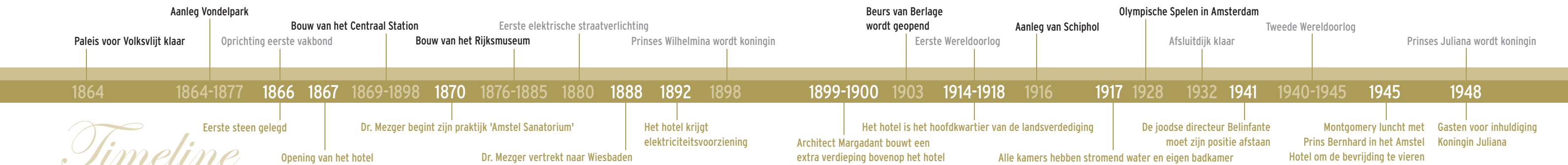
Dr. Mezger

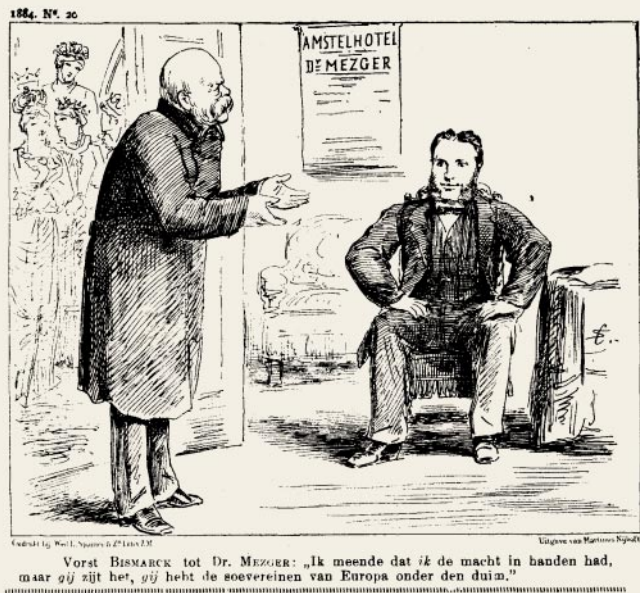
Al was iedereen erg enthousiast over het hotel, de eerste jaren kwamen er nog niet veel gasten. Het liep zelfs zo slecht, dat de aandeelhouders zich in 1869 afvroegen of het gebouw geen andere bestemming moest krijgen, dat van een weeshuis bijvoorbeeld. Gelukkig besloten ze het nog even aan te zien, want al gauw daarna streek er een reddende engel in het hotel neer: Johann Georg Mezger.

Dr. Mezger was een Nederlandse arts met zeer onconventionele behandelmethoden: met zijn 'gouden duimen' kneep, wreef en beklepte hij de ledematen van zijn patiënten. Terwijl het de gewoonte was om lichaamsdelen stijf in te zwachtelen en absolute rust voor te schrijven, propageerde hij heilgymnastiek als methode om gekwetste ledematen te genezen. Tegenwoordig wordt Mezger wel beschouwd als één van de grondleggers van de fysiotherapie.

Perseverance

It was initially difficult to generate enthusiasm among the potential investors: no one actually believed that there would be a demand for so much affluence in Amsterdam. Influential citizens wrote open letters to the newspaper, stating that it was unacceptable to spend so much money on one building while there was such a high level of poverty. However, Sarphati was not discouraged: he purchased the land from the municipality, had a section of the Amstel and the Singelgracht filled in, and started laying the foundations. His perseverance was rewarded: the first stone was laid on 26 April 1866 and the hotel was completed exactly one day and one year later, on 27 April 1867. The official opening of the Amstel Hotel was held on 16 July 1867. Sarphati did not live long enough to see the completion of his plans: he died on 23 June 1866, at the age of 53. ▶

Vooraanstaande bezoekers

Mezger opende in 1870 zijn praktijk in het Amstel Hotel en trok daar al gauw vele vooraanstaande bezoekers, zoals leden van Duitse en Franse aristocratische families, de Roemeense koningin Carmen Sylva, de koningin en de kroonprins van Zweden, en ook keizerin Elizabeth (Sissi) van Oostenrijk. Hoe groot het aantal vorstelijke patiënten was dat naar hem toe kwam, kan misschien het beste geïllustreerd worden met een cartoon uit die tijd, waarin de Bismarck naast Mezger staat en zegt: 'Ik meende dat ik de macht in handen had, maar gij zijt het, gij hebt de soevereinen van Europa onder den duim'. Toch behandelde Mezger ook gewone burgers en gaf die soms zelfs voorrang boven graven en gravinnen.

De meeste van Mezgers adellijke patiënten logeerden in het Amstel Hotel, dat daardoor eindelijk wat gasten kreeg. Mezger woonde de eerste jaren zelf ook in het Amstel Hotel. Later verhuisde hij naar het hoekhuis tegenover het hotel, op het adres Amstel 177, en nog later naar de Ruyschstraat 1, een opvallend huis aan de Amstel ten zuiden van het hotel. Voor zijn gasten huurde het hotel vanaf 1883 woningen boven het 'Café Continental' tegenover het hotel, en later panden op de Weesperzijde met de huidige nummers 32, 33 en 33a, pal naast Ruyschstraat 1.

All of the critics were dumbfounded when the hotel actually opened. The entrance hall in particular was breathtaking and unprecedented: marble, crystal chandeliers, Persian carpets, exquisite furniture, gold leaf, and the high ceilings made the atmosphere unique. The hotel had 25 rooms at that point. The extension in 1868 to 100 rooms was funded using extra credit. Room prices in those days were between 1 and 2 guilders. Candles were available at the price of 25 cents for those who wanted lights in their room in the evening.

Dr. Mezger

Although everyone was enthusiastic about the hotel, there were not many guests during the first few years. Things got so bad, in fact, that the shareholders considered using the building for another purpose in 1869, for example an orphanage. Luckily, they decided to sit it out a little longer; shortly afterwards, a guardian angel landed in the hotel: Johann Georg Mezger.

Dr. Mezger was a Dutch doctor with extremely unconventional treatment methods: he rubbed and kneaded the limbs of his patients using his 'golden thumbs'. While the conventional treatment was to wrap body parts tightly in bandages and to prescribe absolute rest, he propagated remedial gymnastics as a method of curing wounded and injured body parts. Mezger is now considered as one of the founders of physiotherapy.

Prominent visitors

Mezger opened his surgery in the Amstel Hotel in 1870, and rapidly attracted many prominent visitors, including members of German and French aristocratic families, the Romanian Queen Carmen Sylva, the King and Crown Prince of Sweden, and also Empress Elizabeth (Sissi) of Austria. A cartoon dating from that era gives a good indication of the number of noble patients that came to him; in the cartoon, Bismarck, who is standing next to Mezger, says: "I thought that I had the power in my hands, but you have the sovereigns of Europe under your thumb." Nevertheless, Mezger also treated the ordinary citizens, and he occasionally gave them priority over dukes and duchesses.

The majority of Mezger's noble patients stayed at the Amstel Hotel, which finally had guests coming through the doors. Mezger also lived at the Amstel Hotel for the first few years. He later moved to the corner house opposite the

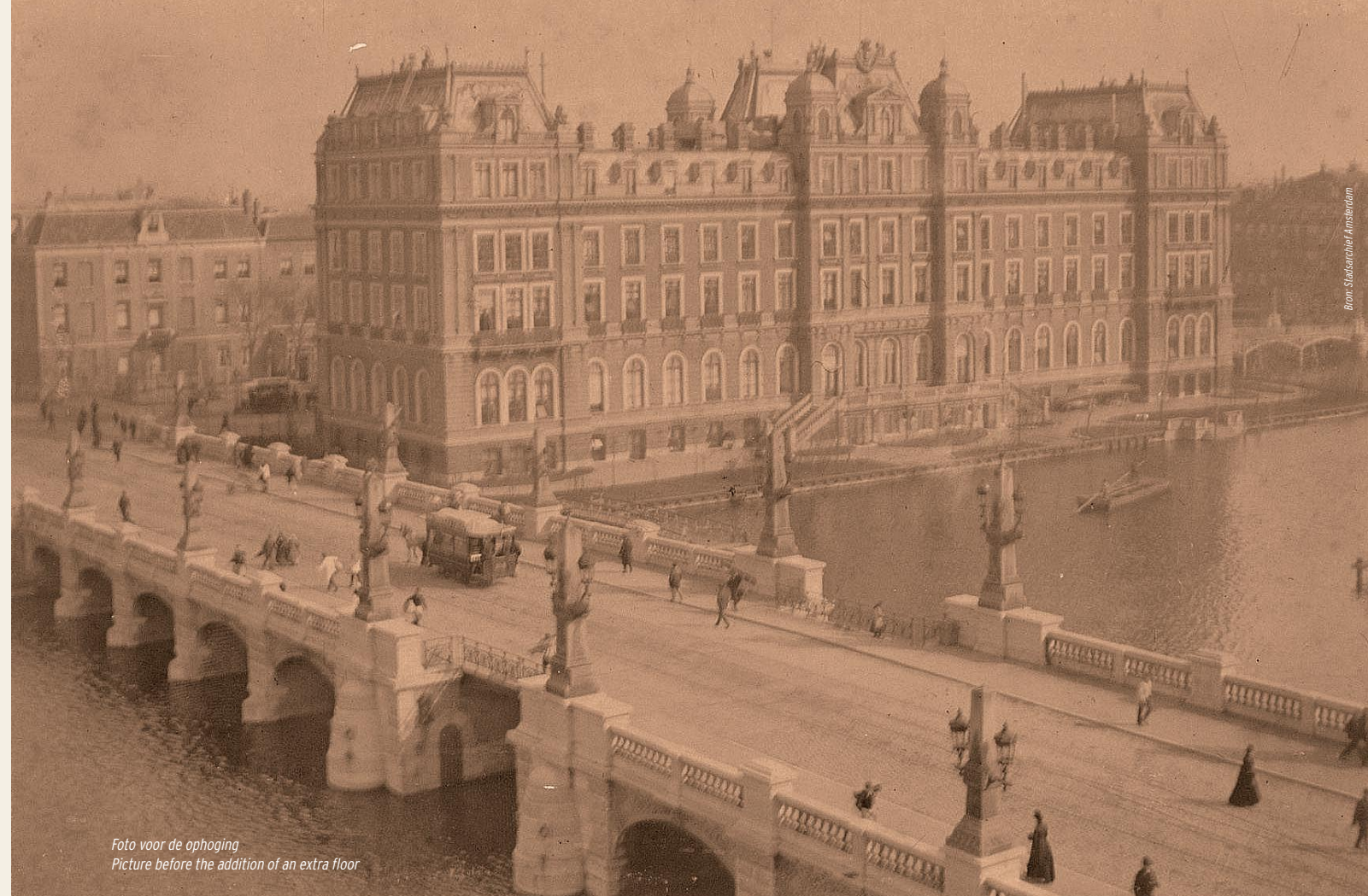

Foto voor de ophoging
Picture before the addition of an extra floor

Het geluk kon niet eeuwig duren: in 1888 vertrok Mezger naar Wiesbaden. Een zware klap voor hotel en stad. In de kranten stelde men zich de vraag of de stad niet meer had moeten doen om hem te behouden. Ook was men gepikeerd over de reden die Mezger voor zijn verhuizing opgaf: de Amsterdammers zouden zijn cliënten 'niet welgevoeglijk behandelen'. De echte reden was waarschijnlijk dat hij in Wiesbaden meer zou gaan verdienen. De inboedel van de panden aan de Weesperzijde werd geveild.

Hotel op eigen benen

Zonder Mezger had het hotel de eerste jaren nooit overleefd. In de Health Club van het Amstel Hotel is daarom nog een plaquette te vinden die zijn verdiensten memoreert: voor het hotel, de stad en de fysiotherapie. Gelukkig bleek Mezgers vertrek uiteindelijk minder desastreus dan verwacht: de gasten wisten inmiddels de weg en bleven komen. Het liep zelfs zo goed, dat architect Margadant in 1899/1900 de opdracht kreeg om de zijvleugels van het hotel op te hogen met een extra verdieping, zodat er extra kamers gebouwd konden worden. De

hotel, at Amstel 177, and after that to Ruyschstraat 1, a striking house on the Amstel to the south of the hotel. From 1883 onwards, the hotel rented residences above the 'Café Continental' opposite the hotel for his guests, and later the buildings with the current numbers 32, 33, and 33a on Weesperzijde, right next to Ruyschstraat 1.

The good fortune eventually ran out: Mezger moved to Wiesbaden in 1888. It was a significant blow for the hotel and the city. Newspaper articles were published that questioned whether the city should have done more to keep him there. People were also upset by the reason given by Mezger for his relocation: the people of Amsterdam allegedly 'failed to treat his clients courteously'. The true reason was probably that he would earn more in Wiesbaden. The contents of the buildings on Weesperzijde were put up for auction. ►

1953

1960

1966

Bouw van Amsterdam-Zuidoost

Start aanleg metro

Kroonprins Willem-Alexander wordt geboren

Prinses Beatrix wordt koningin

1967

1968

1980

1981

1990-1992

2002

2007

Huwelijk Kroonprins Willem-Alexander en Prinses Máxima

Aan de rivierzijde van het hotel wordt een lounge aangebouwd

Interieur wordt gemoderniseerd in Art Deco-stijl; vele schilderijen verkocht

Gasten en feest voor huwelijk Koningin Beatrix en Prins Claus

Diner met Prins Bernhard en de koning van Nepal

Terug naar klassiek-romantische stijl
Gasten en feest voor inhuldiging Koningin Beatrix

Amstel Hotel wordt onderdeel van InterContinental Hotels Group

Grootscheepse verbouwing

Gasten en feest voor huwelijk Kroonprins Willem-Alexander en Prinses Máxima

Amstel Hotel viert 140-jarig bestaan

©2007 Design by PAG Maastricht

AANKOMEN AANKOMEN AANKOMEN

PUUR & BONT

handgemaakt naar uw persoonlijke voorkeur!

Rademakers
FUR & FASHION

Engelenkampstraat 55 | Sittard
T +31 (0)46 - 458 68 99
www.rademakersfurfashion.nl

karakteristieke gevellijn met torens werd hierdoor minder herkenbaar. Dezelfde Margadant had intussen in 1892 ook een elektriciteitsgebouw gebouwd tegenover het hotel, zodat verlichting op gas vanaf dat moment niet meer nodig was. De gasten hoefden de lichtschakelaar maar om te draaien of het licht floepte aan! Dat betekende een groot verschil met de gasverlichting van daarvoor. Stromend koud en warm water werd in 1917 aangelegd. Vanaf dat moment kreeg ook elke kamer een eigen badruimte.

Amstel-Hôtel-Tarief.									
1e verdieping :	logement	f1.50 à	f2	per bed,	bediening	f0.50			
2e	"	"	1.50	"	"	"	0.50		
3e	"	"	1.—	"	"	"	0.95		
Waskaarsen f 0.25 per stuk.									
Ontbijt f 0.75. Diner aan de Table d'Hôte om 5 uur f 2.									
Restaurant gedurende den geheelen dag open.									
Amsterdam.									

Hotel in oorlogstijd

In de Tweede Wereldoorlog kwam het hotel onder controle van de 'Reichskommissar' Seyss-Inquart. De joodse directeur van het hotel, Raphael Belinfante, moest zijn positie afstaan. De aandeelhouders gaven hem nog een royale gouden handdruk mee, maar lang heeft hij daarvan niet kunnen genieten: in 1944 stierf hij, in Auschwitz. Het hotel werd onder gezag van de 'Reichskommissar' geplaatst en die stelde een tijdelijke bewindvoerder aan: de Duitser Strack. Strack maakte het zich gemakkelijk in het hotel en hing wat schilderijtjes in zijn kamer op. Uit de notulen van de aandeelhoudersvergadering van 13 maart 1942 blijkt dat hij al gauw weer het veld ruimde: *'De heer Strack, tijdelijk bewindvoerder, heeft nu nog verzocht om eenige schilderijen terug te ontvangen die hij heeft achtergelaten. Daar hij schilderijen van het Amstel Hotel heeft medegenomen die meer waard zijn dan degene die zijn achtergelaten besluit de vergadering dit verzoek af te wijzen en hem hiervan mededeling te doen per brief.'* Kennelijk schikte Strack zich hierin, want twee maanden later werden de schilderijen omgeruild.

Hotel stands on its own

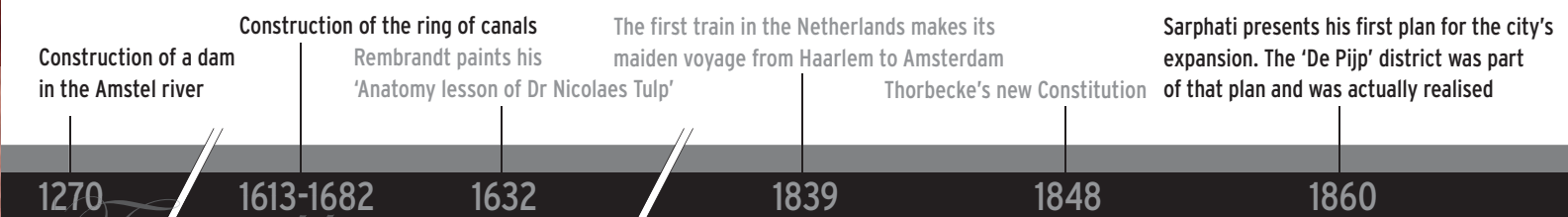
The hotel would have not survived the first few years without Mezger. This is why there is a plaque in the Amstel Hotel's Health Club to commemorate his service: for the hotel, the city, and physiotherapy. Mezger's departure turned out to be less devastating than was initially anticipated: guests now knew about the hotel, and they kept on coming back. Things were going so well, in fact, that in 1899/1900 the architect Margadant was assigned the task of

increasing the height of the side-wings of the hotel by adding an additional storey, allowing extra rooms to be built. The characteristic facade of the building with the towers became less recognisable as a result. Margadant also constructed a power station opposite the hotel in 1892, which took away the need for gas lighting. The guests merely had to flip a switch and the lights came on! This was a significant difference compared to the old gas lighting. Hot and cold running water were made available in 1917. Each room was then given its own bathroom.

Hotel during wartime

The hotel was put under the control of the 'Reichskommissar' Seyss-Inquart during the Second World War. The Jewish hotel director, Raphael Belinfante, was forced to give up his position. The shareholders presented him with a generous golden handshake; however, he was unable to enjoy this for long: he died in 1944, in Auschwitz. The hotel was placed under the authority of the 'Reichskommissar', who appointed a temporary trustee: the German Strack. Strack made himself at home in the hotel and placed some paintings in his room. He only stayed a short while; this is evident from the minutes of the shareholder's meeting dated 13 March 1942: *'Mr Strack, temporary trustee, has* ►

**HOOGSTBELANGRIJKE
VEILING.**
**B. M. GROENMAN, J. VAN NULCK Jr.,
T. H. J. OVER, P. C. SCHUIJZER, J. J.
F. F. en W. MÜLLER, Makelaars, zullen op**
Dinsdag 12 Maart 1889
en volgende dagen, des voormiddags te
half Elf uur precies, in de huizen aan
de Weesperzijde No. 20 H en 20 I en
Ruijschstraat No. 1, ten overstaan van den
Notaris W. KRABBENDAM, verkoopen:
**Den aanzienlijken, moder-
nen en goed onderhouden**
INBOEDEL,
van de opgeheven
Dépendances van het Amstel-Hôtel,
waarbij voorkomen: Magnifique Noten-,
Eiken en Mahouiehouten Salon-, Eet- en
Slaapkamer-Ameublementen, antieke Lin-
nenkabinetten, Notenhouten Linnen- en
Hangkasten, Schrijfbureaux, Zaalbuffet-
ten, Bonheur du jour, Waschkasten
met marmeren bladen, Fantasie-Men-
belen, Meubles de Boule, Linnenper-
sen en Cilindermangel, Echt Bronzen-,
Cuivre Poli- en Marmeren Pendules,
Candelabres, kostbare Ornementen, Beeld-
werk en Vazen, Piano's, Zaa spiegels in
vergulde lijsten, Cuivre Poli en Bronzen
Gasornementen en Schoorsteenbranches,
moderne Schilderijen en prachtige Staal-
gravures in lijsten, Deventer, Axminster
en New Brusselse Tapijten en Loopers,
Garnituren, Stoffen en Guipure Overgor-
dijnen, Bedden met toebehooren, Dekens,
Kookfornuizen, Haarden, Kachels en
Koperwerk enz.
KIJKDAGEN:
Particulier Zaterdag 9 Maart, Publiek
Zondag en Maandag 10 en 11 Maart 1889,
van 10—3 uur.
Catalogus zal in tijds verkrijgbaar zijn
bij bovengenoemde Makelaars. (6203)

Timetable
Timeline

Royal Suite 1960

Royal Suite 1980

Na de bevrijding deed veldmaarschalk Montgomery op 1 september 1945 zijn intocht in Amsterdam. Per open auto reed hij de stad in, waarbij hij uitbundig werd toegejuicht door het massaal aanwezige publiek. In het Amstel Hotel stond Prins Bernhard klaar om hem te verwelkomen en hem een lunch aan te bieden.

Metamorfose

Na de oorlog zijn er diverse verbouwingen geweest: in 1953 werd een lounge aangebouwd en in 1960 'moderniseerde' men het interieur in Art Deco-stijl: eikenhouten deuren werden vervangen door deuren van fineer en kroonluchters maakten plaats voor metalen lampen. Het stuc-en schilderwerk op de plafonds werd afgestoken en witgeschilderd. De verbouwing werd gefinancierd met de verkoop van honderden 19e-eeuwse schilderijen van bekende meesters die het hotel voor zachte prijzen van de hand deed. Alleen de hal bleef bij deze verbouwing relatief onaangetast. In 1980 kwam men tot inkeer en bracht het interieur weer terug naar een klassiek-romantische stijl. In 1981 werd het hotel onderdeel van de InterContinental Hotels Group.

De laatste grote renovatie dateert van 1990-1992. De gevels bleven staan, maar van binnen werd alles veranderd. Er werd een kelder bijgebouwd met daarin een Health Club. De indeling van kamers en gangen veranderde en het aantal kamers werd verminderd van 111 naar 79. In de kamers vindt u nu flatscreens, een dvd-speler, draadloos internet en een badkamer van marmer met een speciaal ontworpen douchekop, die het ontspannende effect geeft van een natuurlijke waterval. De grootste en meest luxe kamer is de Royal Suite. Het hotel is een waar 'paleis aan de Amstel' geworden.

requested that he receive a number of paintings he has left behind. As he took with him paintings belonging to the Amstel Hotel that are of more value than those he left behind, the meeting rules that this request will not be honoured and that he will be informed of this decision by letter. Strack apparently reconciled himself to this, as the paintings were exchanged two months later.

Field Marshall Montgomery entered Amsterdam on 1 September 1945, following the liberation. He arrived in the city in an open car, where he was greeted by masses of cheering people. Prince Bernhard was waiting at the Amstel Hotel to welcome him and offer him lunch.

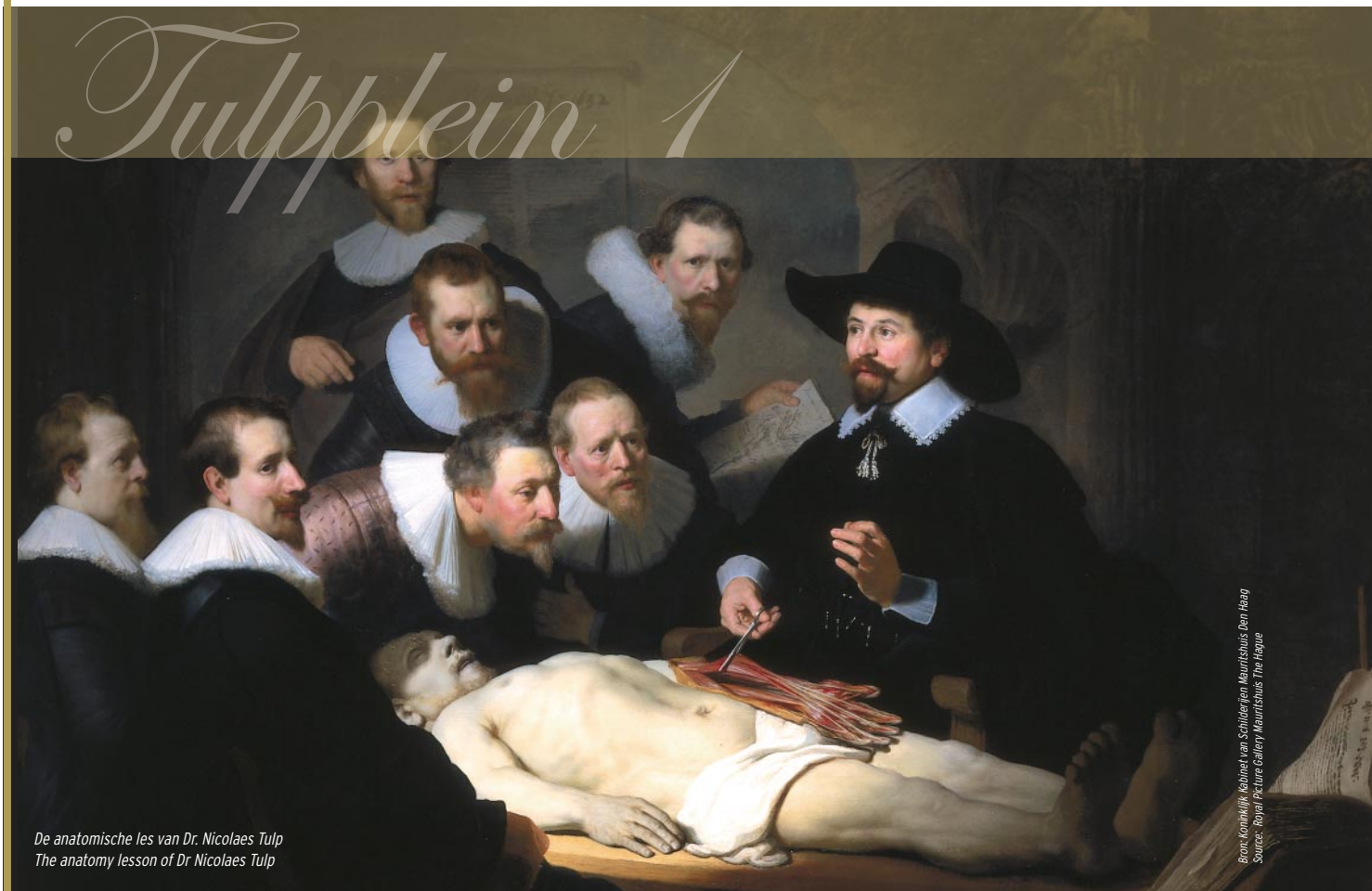
Metamorphosis

Various refurbishments were carried out after the war: a lounge was added in 1953. The interior of the Hotel was 'modernised' in 1960, in Art-Deco style: solid-oak doors were replaced with veneer doors and chandeliers were replaced by metal lamps. The painting and plasterwork on the ceilings was levelled and painted white. The refurbishment was financed by the sale of hundreds of 19th century paintings by renowned masters, which were sold on by the hotel for low prices. The hall was the only area to remain relatively unchanged during this refurbishment. There was another turn-around in 1980, and the interior was transformed back into a more classic-romantic style again. The hotel became part of the InterContinental Hotels Group in 1981.

The last big refurbishment dates from 1990-1992. The outside of the building remained intact, but everything was changed on the inside. A cellar was added, housing a Health Club. The layout of the rooms and the hallways changed, and the number of rooms was reduced from 111 to 79. The rooms now have flat screens, a DVD player, wireless internet and a marble bathroom with an exclusively designed showerhead that has the relaxing effect of a natural waterfall. The largest and most luxurious room is the Royal Suite. The hotel has become a true 'palace on the Amstel' again. ■

Tulpplein 1

Een Amsterdams hotel aan het Tulpplein. Hollandser kun je niet logeren. Toch gaat het hier niet om onze gewone huis- tuin- en keukentulp. Wie goed naar het straatnaambordje kijkt, ziet dat deze Tulp een geleerde titel heeft. Professor Tulp werd op 24 november 1628 praelector anatomiae in Amsterdam: hij ontleedde dode mensen. Als 'voorlezer in de anatomie' van het Amsterdamse chirurgijngilde in De Waag op de Nieuwmarkt, hield hij een keer per jaar een openbare ontleding. Een vooraanstaand anatoom liet dan aan zijn collega's zien hoe het menselijk lichaam er van binnen uitziet. Als slachtoffer voor zo'n ontleding werd vaak een misdadiger gebruikt die ter dood was gebracht. Professor Tulp is vooral beroemd geworden door het schilderij dat Rembrandt in 1632 maakte van de 'Anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp'. Dit doek hangt nu in het Mauritshuis in Den Haag. Later is Tulp burgemeester geweest van Amsterdam.

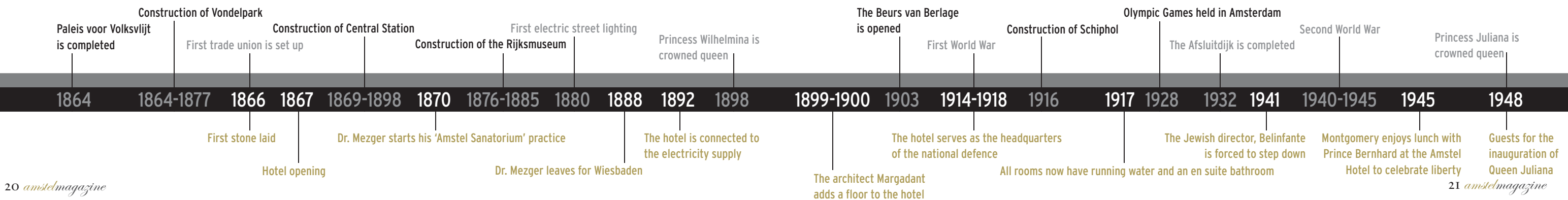

De anatomische les van Dr. Nicolaes Tulp
The anatomy lesson of Dr Nicolaes Tulp

From: Koninklijk kabinet van Schilderijen Mauritshuis, Den Haag
Source: Royal Pic Lura Gallery Mauritshuis, The Hague

Tulpplein 1

An Amsterdam hotel on Tulpplein ('Tulp' translating as 'tulip'). There is not a more Dutch way to stay. However, this name does not relate to the common tulip. Those who take a good look at the street sign will see that this 'Tulp' has an educated title. Professor Tulp became praelector anatomiae in Amsterdam on 24 November 1628: he dissected dead people. As the 'anatomy lecturer' of the Amsterdam Guild of Surgeons in De Waag on the Nieuwmarkt, he held a public dissection twice a year. A prominent anatomist then showed his colleagues what the inside of a human body looked like. Executed criminals were often used for his dissections. The fame of Professor Tulp is primarily a result of a 1632 Rembrandt painting 'Anatomy lesson by Dr Nicolaes Tulp'. This painting can now be seen in the Mauritshuis in The Hague. Tulp went on to become Mayor of Amsterdam. ▶

Olive, Lavender and Immortelle. Installation supervised by Nils-Udo.
Plateau du Contadour, Provence, France.

A land of exceptional beauty, where sensations are unique and flowers blossom into a thousand fragrances.

Everyday, l'Occitane draws on Provence's most precious secrets and uses them in its beauty care and fragrances that are a genuine hymn to the beauty and well being of face and body.

Skincare - Bodycare - Fragrances

For all purchases made in one of our stores indicated below, you will receive an exclusive l'Occitane gift, showing your key card from the Amstel Hotel.

A True Story.

L'OCCITANE

EN PROVENCE

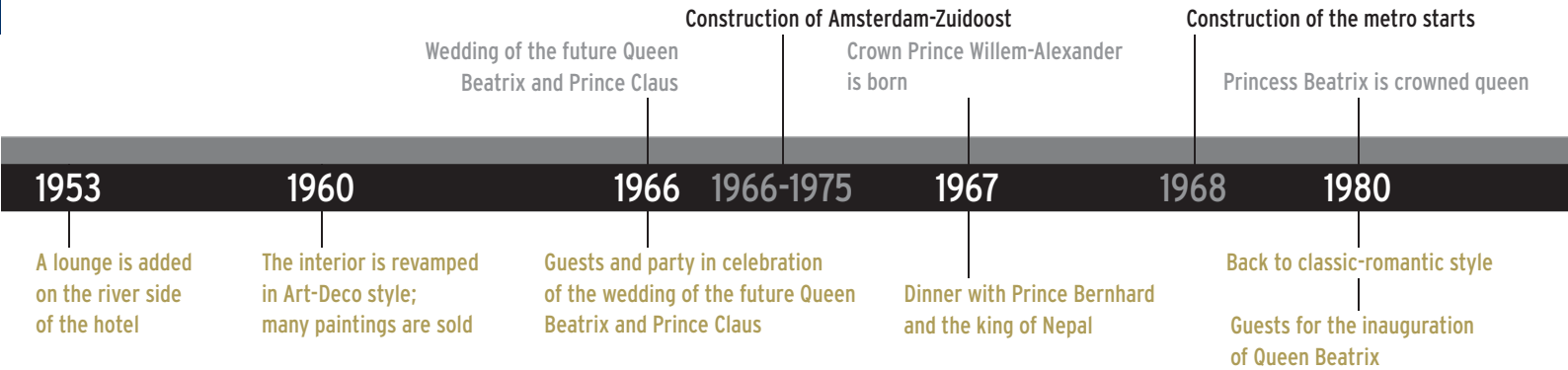
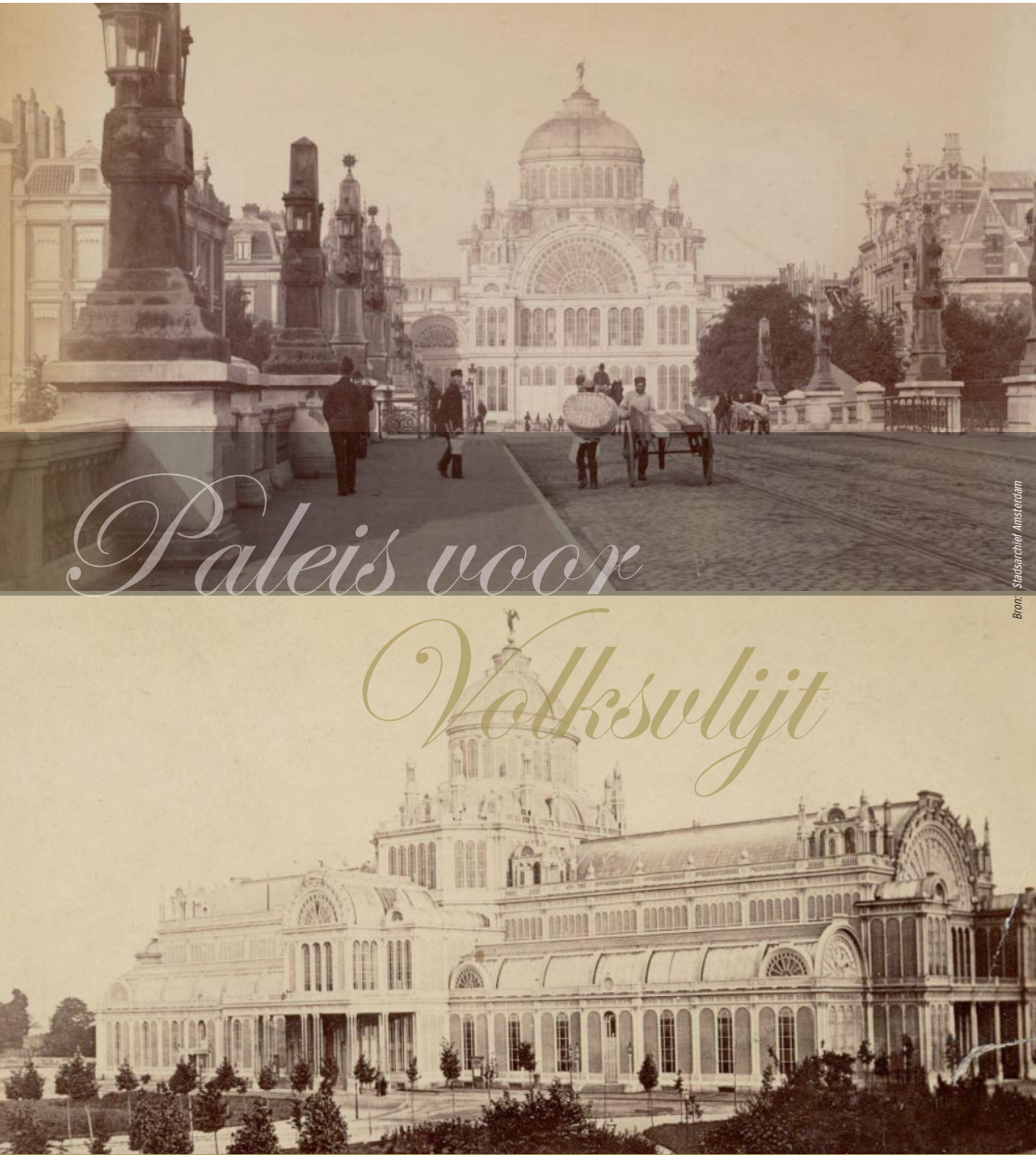
L'Occitane - Heiligeweg 24 - 1012 XR - Amsterdam - 020 528 51 46
L'Occitane - Rembrandthof 37 - 1181 ZL - Amstelveen - 020 453 58 23
L'Occitane - Hoogstraat 8 - 2513 AR - Den Haag - 070 427 37 04
L'Occitane - Choorstraat 21 - 3511 KL - Utrecht - 030 233 45 50

Het Paleis voor Volksvlijt

Het Paleis voor Volksvlijt is een van de mooiste gebouwen van Amsterdam geweest, dat niet ver van het Amstel Hotel stond op de plek waar nu de Nederlandsche Bank staat, bij het Frederiksplantsoen. Ook dit gebouw was het resultaat van een samenwerking tussen Sarphati en Outshoorn. Sarphati vond dat Amsterdam een groot tentoonstellingsgebouw nodig had. Outshoorn liet zich inspireren door het Crystal Palace in Londen, dat speciaal gebouwd was voor de wereldtentoonstelling van 1851. Het Paleis voor Volksvlijt moest een imposant gebouw worden, van ijzer en glas. In 1859 werd de eerste paal in de grond geslagen en in 1864 was het af. Imposant was het, maar met de exploitatie als tentoonstellingsgebouw is het nooit echt goed gegaan. Het werd meer gebruikt als vermaakcentrum. In de nacht van 18 op 19 april 1929 brandde het Paleis tot de grond toe af. Tegenwoordig is er een comité dat zich inspent om het paleis te laten herbouwen op de oorspronkelijke plek.

The Paleis voor Volksvlijt

The Paleis voor Volksvlijt was one of the most beautiful buildings in Amsterdam; it was situated on Frederiksplantsoen, not too far away from the Amstel Hotel, where the Nederlandsche Bank is currently located. This building was also the result of the joint efforts of Sarphati and Outshoorn. Sarphati thought that Amsterdam needed a large exhibition hall. Outshoorn was inspired by the Crystal Palace in London, which was specially constructed for the Great Exhibition of 1851. The Paleis voor Volksvlijt had to be an imposing building, constructed from iron and glass. The first pole was erected in 1859 and it was completed in 1864. It was certainly imposing; however, it was never truly successful as an exhibition centre. It was used more as an entertainment centre. The palace burnt to the ground in the night of 18-19 April 1929. Today, there is a committee endeavouring to have the palace rebuilt on the original site.

AMSTERDAMEO NROERENDEBRO ERENTAXATEUR &MAKELAARS WIEGERSZAKEN

Broeren & Wiegiers will find what you are looking for! Broeren & Wiegiers is a successful, knowledgeable and trustworthy real estate company serving Amsterdam and surroundings. We pride ourselves on always putting the interests of our customer first. Broeren & Wiegiers has extensive listings of houses, apartments and business properties. Whether you need an evaluation or are looking to buy, rent or sell, our knowledgeable staff is available to handle your every need. Our team specializes in all aspects of real estate and is based in the famous P.C. Hoofstraat. Let Broeren & Wiegiers find the perfect property for you.

Broeren & Wiegiers makelaarskantoor og

PC Hoofstraat 22 | 1071 BX Amsterdam

T: +31(0)20-5733 844 | F: +31(0)20-5733 848

www.broerenwiegiers.nl | info@broerenwiegiers.nl

©2007 Design by PAG Maastricht

Amsterdam 1860-1880

Het Amsterdam van de late negentiende eeuw bevond zich in een stroomversnelling. Er kwamen trams, telefoons en elektriciteit. Er werden nieuwe kranten opgericht, vakbonden en nieuwe politieke partijen. De economie leefde op en in korte tijd werd er ongelooflijk veel gebouwd. Alle buurten net buiten de Singelgracht dateren uit die tijd: de Pijp met zijn beroemde Albert Cuypmarkt, de Weesperzijde, het Vondelpark, de Spaarndammerbuurt. Ook veel imposante, statige gebouwen die nu nog een grote rol spelen in de stad zijn in die tijd gebouwd, zoals het Centraal Station, het Rijksmuseum en het Concertgebouw.

Amsterdam 1860-1880

The Amsterdam of the late nineteenth century found itself in the midst of significant changes. Trams, telephones, and electricity were introduced. New newspapers, unions, and new political parties were set up. The economy grew and an incredible number of buildings were constructed in a short space of time. All of the neighbourhoods beyond Singelgracht date from that period: the Pijp, with the renowned Albert Cuypmarkt, the Weesperzijde, the Vondelpark, the Spaardammer district. Many imposing, stately buildings that still play a big role in the city nowadays were also built during this period: Central Station, the Rijksmuseum and the Concertgebouw for example.

Wedding of Crown Prince Willem-Alexander and Princess Máxima

1981

The Amstel Hotel becomes part of the InterContinental Hotels Group

1990-1992

Large-scale renovations

2002

Guests and party in celebration of the wedding of Crown Prince Willem-Alexander and Princess Máxima

2007

The Amstel Hotel celebrates its 140th anniversary